REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Požegi
Sv. Florijana 2, Požega

Poslovni broj: Pn-8/2026-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu ovoga suda Anamariji Kovačević Turac, kao sucu pojedincu, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Nikola Pranića, u pravnoj stvari tužitelja Jurice Nikić-Čakar, OIB 73498973476, Donji Gučani, Donji Gučani 19, kojeg zastupa punomoćnik Tihomir Kovačić, odvjetnik iz Slavonskog Broda, Petra Krešimira IV. br. 9, protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO "SOKOLOVAC" – POŽEGA, OIB: 95090340356, Brestovac, Stari Brestovac 112, zastupani po punomoćniku Dariu Beniću, odvjetniku u Zagrebu, Ilica 213, radi naknade štete, nakon glavne rasprave održane i zaključene 17. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja Jurice Nikić-Čakara, zamjenika punomoćnika tužitelja Juraja Rajića, odvjetnika u Požegi, zamjenika punomoćnika tužitelja Ane Čulo, odvjetnice u Požegi i zamjenika punomoćnika tuženika Dominika Brekala, odvjetnika u Požegi, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Jurice Nikić-Čakara koji glasi:

„I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 2.364,84 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13.08. 2025. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju predstavlja kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka koliko budu iznosili sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju predstavlja kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna

stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju Jurici Nikić-Čakar, OIB 73498973476, Donji Gučani, Donji Gučani 19, da tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO "SOKOLOVAC" – POŽEGA, OIB: 95090340356, Brestovac, Stari Brestovac 112, naknadi troškove ovog parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.062,50 EUR (tisuću šezdeset dva eura i pedeset centi), sve u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Jurica Nikić-Čakar podnio je tužbu protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO "SOKOLOVAC" – POŽEGA dana 20. siječnja 2026. U tužbi tužitelj navodi da se dana 30. srpnja 2025. godine, u 20,35 sati, u Požegi, u ulici Jurja Križanića, dogodila cestovna prometna nesreća u kojoj je oštećen osobni automobil marke Volkswagen Passat, broj šasije WVWZZZ3CZ6P206484, registarskih oznaka PŽ513DD, koji je u vlasništvu tužitelja. Do prometne nesreće je došlo na način da je divlja životinja – srnjak – iskočila iz desnog jarka koji se nalazi uz cestu i zabila se u desnu stranu navedenog automobila. Prometna nesreća se dogodila na mjestu gdje se prostire zajedničko lovište „XI/107 Požega I“ kojim upravlja tuženik kao lovozakupnik. Postupajući prilikom prijave nastanka navedene nesreće policijski službenici PP Požega nisu utvrdili kod tužitelja da je upravljao vozilom suprotno odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama. U predmetnoj prometnoj nesreći na osobnom automobilu nastala su oštećenja koja su evidentirana fotografijama koje su snimili službenici PP Požega prilikom vršenja očevida nesreće. Tužitelj je svoj automobil popravio, a popravak je platio 2.364,86 EUR. Tužitelj je Hrvatskom lovačkom savezu dana 13.08. 2025. godine podnio zahtjev za naknadu štete na koji mu je stigao negativan odgovor s obrazloženjem njegov zahtjev nije osnovan jer nije omogućio pregled vozila i procjenu štete ovlaštenim procjeniteljima HLS-a (Dekra). Tužitelj drži da mu pripada pravo na naknadu štete te predlaže sudu za naloži tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 2.364,86 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 13. kolovoza 2025. pa do isplate, kao i da mu naknadi sve troškove ovog parničnog postupka.

1.1. Na ročištu za glavnu raspravu koja je održana 17. rujna 2026., tužitelj je preinačio tužbeni zahtjev na način da ga je smanjio na iznos od 2.364,84 EUR.

2. Tuženik LOVAČKO DRUŠTVO "SOKOLOVAC" – POŽEGA je u odgovoru na tužbu osporilo tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kako glede osnove, tako i visine tužbenog zahtjeva.

2.1. Tuženik ističe da područje na kojem je došlo do navodnog naleta vozila na divljač je površina na kojoj je zabranjeno ustanovljavanje lovišta te je slijedom toga sukladno odredbama Zakona o lovstvu ("Narodne novine" br. 99/18., 32/19., 32/20., 127/24.; dalje: ZL) Grad Požega imao na dan štetnog događaja donesen Program zaštite divljači, kao i sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti te se tuženik poziva na te odredbe Zakona o lovstvu, a koje su odlučne za ovaj predmet pa iz tog razloga tuženik stavlja prigovor promašene pasivne legitimacije.

2.2. Tuženik nadalje osporava da su sva oštećenja na vozilu koja proizlaze iz priloženih fotografija nastala u vrijeme i na način kako se to navodi u tužbi te se osporava i uzročno – posljedična veza između navodnog štetnog događaja i prikazanih oštećenja.

2.3. Tuženik ističe prigovor isključivo/podredno podijeljene odgovornosti vozača za predmetni štetni događaj i iz tog događaja nastalu štetu, budući da vozač nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na kolniku. Prije svega, iz Potvrde nadležne PP nije razvidno da je bilo tragova kočenja motornog vozila, što upućuje na zaključak da je vozač vozio brzinom većom od dopuštene, a koja je bila ograničena pravilima prometa na 50 km/h. Dodatno, činjenica da je srnjak uslijed udara u osobni automobil uginuo ukazuje na intenzitet sudara, iz čega se može zaključiti da se vozilo kretalo brzinom većom od dopuštene, čime je vozač doprinio nastanku štetnog događaja. Tako je vozač konkretno postupio protivno odredbi članka 51. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, kojom je jasno propisano kako je vozač dužan brzinu kretanja prilagoditi osobinama i stanju ceste kojom se kreće te vidljivosti, preglednosti i drugim prilikama koje mogu utjecati na sigurnost prometa, a sve kako bi vozač mogao pravodobno zaustaviti vozilo pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti, što divljač u danim okolnostima svakako je.

2.4. Tuženik se poziva na članak 80. stavak 6. ZL-a koji propisuje da se za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara na sljedeći način: vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi ili lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. Ovdje tuženik ukazuje na drugu točku gore citirane odredbe Zakona o lovstvu, prema kojoj za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara lovoovlaštenik na čijem lovištu je nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. S time u vezi, argumentom a contrario tuženik ističe kako u vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja u lovištu nisu provođene nikakve lovne aktivnosti pa stoga nisu ni ostvarene zakonske pretpostavke za eventualnu odgovornost lovoovlaštenika za štetu iz razloga što nema dokaza da bi predmetna šteta na vozilu tužitelja nastala kao posljedica provođenja lova od strane lovoovlaštenika, odnosno nedvojbeno je kako se predmetna šteta nije dogodila iz razloga što se divljač, ako je o divljači uopće riječ, našla na cesti zbog organiziranog te po tuženiku odobrenog lova.

2.5. Tuženik ističe i prigovor isključive/podijeljene odgovornosti treće osobe za nastalu štetu, i to osobe koja upravlja javnom cestom s obzirom na odredbu prema kojoj za štete iz članka 78. Zakona o lovstvu odgovara ovlaštenik samo ako je šteta prouzročena unutar lovišta u kojem divljač živi, ali ne i za štetu koju divljač iz tog lovišta eventualno prouzroči na cesti koja prolazi tim lovištem. Javna cesta, dakako, ne čini i nije dio lovišta. To proizlazi iz odredbe članka 4. Zakona o cestama, kojom je taksativno propisano što sve čini javnu cestu. Isto tako, odredbom članka 2. st. t. 14. ZOL dana je definicija lovišta, kojom se između ostalog propisuje kako u slučaju kada granice lovišta nije moguće utvrditi, one se određuju, između ostalog i županijskim i lokalnim cestama. Stoga je jasna namjera zakonodavca da javna cesta bude granica lovišta, odnosno ista ne čini dio lovišta. Stoga je za održavanje i sigurnost prometa na javnim cestama odgovorna pravna osoba koja tom cestom i upravlja, a ne društvo koje gospodari lovištem kroz koje ili pored kojeg prolazi cesta, pa se u tome i sastoji propust

pravne osobe koja upravlja predmetnom dionicom, odnosno u činjenici da pravna osoba nije postupila sukladno zakonskim odredbama prema kojima javne ceste moraju biti građene, rekonstruirane i održavane na način da ih na siguran način mogu koristiti korisnici ceste kojima je namijenjena. Također, člankom 11. stavkom 2. točkom 5. propisano je kako je zabranjeno ustanovljavanje lovišta na javnim cestama i drugim javnim površinama, iz čega proizlazi zaključak kako je prema gore navedenom članku mjesto na kojem se dogodila nezgoda isključeno iz lovišta. Stoga, za štetu izvan lovišta, u pravilu, odgovara osoba koja upravlja javnom cestom.

2.6. Odgovornosti se oslobađa onaj tko dokaže da štetu nije prouzročio namjerno ili nepažnjom (članak 1049. Zakona o obveznim odnosima), a slučajne štete spadaju na teret onoga kome su se dogodile. Na temelju navedenog, ako tužitelj ne može dokazati krivnju tuženika tj. ako tužitelj ne može dokazati da se predmetna šteta dogodila namjerno ili nepažnjom tuženika, tada se odgovornost za štetu ne može prepisati tuženiku već ista šteta pogađa tužitelja kao vlasnika, sukladno načelu casum sentit dominus.

2.7. Obzirom na sve gore izneseno, tuženik predlaže da Naslovni sud odbije tužbu i tužiteljev tužbeni zahtjev u cijelosti te da ga obveže da tuženiku nadoknadi parnični trošak.

3. U podnesku od 2. ožujka 2026. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika te se očitovao da među strankama nije sporno da se dana 30. srpnja 2025. godine, u 20,35 sati u Požegi, u Ulici Jurja Križanića, dogodila cestovna prometna nesreća u kojoj je oštećen osobni automobil marke Volkswagen PASSAT, broj šasije: WVWZZZ3CZ6P206484, reg. oz. PŽ51DD, koji je vlasništvo tužitelja. Zatim, među strankama nije ni sporno da je do prometne nesreće je došlo na način da je divlja životinja – srnjak – iskočila iz desnog jarka koji se nalazi uz cestu i zabila se u desnu stranu navedenog automobila kao i da se nesreća dogodila na mjestu gdje se prostire zajedničko lovište „XI/107 Požega I“ kojim upravlja tuženik kao lovozakupnik. Kao sporno ističe sljedeća pitanja: - je li tužitelj prilagodio brzinu kretanja uvjetima na kolniku odnosno je li tužitelj upravljao vozilom u skladu s odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi; tuženik, doduše, paušalno ističe da je srnjak koji je naletio na automobil tužitelja uginuo zbog jačine udara uzrokovanog kretanjem vozila većom brzinom od dopuštene što je neosnovano budući da je divljač iskočila iz desnog jarka i zabila se u desnu stranu automobila; - je li šteta nastala zbog provođenja lova; što je zapravo nevažna okolnost budući da tužitelj niti ne ističe u činjeničnoj osnovi tu činjenicu; - obujam i visina nastale štete; - postoji li odgovornost pravne osobe za štetu nastalu od divljači na javnoj cesti. Tužitelj ističe da tuženik sve do odgovora tužbu nije osporavao svoju odgovornost ističući prigovore i primjedbe koje je istakao u odgovoru na tužbu već je odštetni zahtjev tužitelja odbio prihvatiti iz primarnog i isključivog razloga što je tužitelj automobil popravio prije no što je ovlaštenik tuženika – procjenitelj pregledao, fotografirao i popisao oštećenja. Tužitelj ističe da tuženik sve do odgovora tužbu nije osporavao svoju odgovornost ističući prigovore i primjedbe koje je istakao u odgovoru na tužbu već je odštetni zahtjev tužitelja odbio prihvatiti iz primarnog i isključivog razloga što je tužitelj automobil popravio prije no što je ovlaštenik tuženika – procjenitelj pregledao, fotografirao i popisao oštećenja. Prema čl. 76. Zakona o lovstvu, lovoovlaštenik, fizička i pravna osoba kojoj divljač može prouzročiti direktnu imovinsku štetu dužni su poduzimati sve prijeko potrebne mjere radi sprječavanja štete

koju divljač može počiniti ljudima ili imovini. U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako Zakon o lovstvu ne propisuje drugačije. Tužitelj, stoga, u cijelosti ostaje kod tužbe, dokaznih prijedloga iz tužbe i tužbenog zahtjeva.

4. U dokaznom postupku izvršen je uvid u potvrdu Policijske postaje Požega, KLASA: 211-08/25-3/8918, URBROJ: 511-22-05-25-2 od 12. kolovoza 2025. (list 5-6 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola kod tužitelja od 30. srpnja 2025. (list 7 spisa), ispis iz registra udruga za tuženika (list 8-10 spisa), račun za popravak vozila izdan od Autovitez obrta za trgovinu i usluge, od 12. kolovoza 2025. (list 11-14 spisa), fotografije oštećenja vozila (list 15-21 spisa), prijava štete Hrvatskom lovačkom savezu od 5. kolovoza 2025. (list 22-25 spisa), e-mail dopisivanje između tužitelja i Hrvatskog lovačkog saveza između 13. kolovoza 2025. i 14. studenoga 2025. (list 26-30 spisa), službena bilješka od Policijske postaje Požega, KLASA: 211-08/25-3/8918, URBROJ: 511-22-05-25-1 od 31. srpnja 2025. (list 121-122 spisa), situacijski plan prometne nesreće (list 123 spisa), fotodokumentacija prometne nesreće (list 124 spisa), odluka o ustanovljenju zajedničkog otvorenog lovišta XI/107 „Požega I“ (PSŽ službeni glasnik br. 4/2007) (list 126-128 spisa), nalaz i mišljenje vještaka Dražena Jeđuda od 15. svibnja 2026. (list 134-142 spisa), ispitani su kao svjedoci Vili Šostar (list 169 spisa), Ivica Fliszar (list 169-170 spisa), ispitan je vještak Dražen Jeđud (list 170-171 spisa), te je ispitan tužitelj (list 171-172 spisa), svi na ročištu za glavnu raspravu dana 17. rujna 2026.

5. Nesporno je između stranaka da je dana 30. srpnja 2025. došlo do prometne nesreće u kojoj je sudjelovao tužitelj kao vozač automobila registarskih oznaka PŽ513DD te da je do prometne nesreće došlo na način da je divlja životinja – srnjak, iskočila iz desnog jarka koji se nalazi uz cestu i zabila se u desnu stranu navedenog automobila, kao i da se nesreća dogodila na mjestu gdje se prostire zajedničko lovište XI/107 Požega I.

6. Sporno je međutim sljedeće; osnova i visina tužbenog zahtjeva, pasivna legitimacija, prostire li se lovište na cestu, zatim je li tužitelj upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, te je li šteta nastala zbog provođenja lova.

7. Radi utvrđivanja spornih činjenica, sud je proveo prometno-strojarsko vejštačenje radi utvrđivanja okolnosti mehanizma i dinamike nastanka prometne nesreće i visine štete na vozilu, te uzročno posljedične veze između štetnog događaja i prikazanih oštećenja, te su ispitani svjedoci Vili Šostar, Ivica Fliszar i tužitelj Jurica Nikić Čakar na ročištu za glavnu raspravu 17. rujna 2026.

8. U svom nalazu i mišljenju od 15. svibnja 2026. vještak Dražen Jeđud je utvrdio da se prometna nesreća dogodila kao nalet prednjeg dijela tijela divljači (srnjaka) na prednji desni bočni dio osobnog automobila registarske oznake PŽ 513 DD. Uslijed udara je došlo do rotacije tijela divljači u smjeru kretanja kazaljke na satu, te do sekundarnog udara stražnjeg dijela tijela u desni bočni dio automobila. U trenutnu prometne nesreće tužitelj se osobnim automobilom kretao kolnikom ulica Jurja Križanića u Požegi iz smjera istoka u smjeru zapada, a divljač je pretrčavala kolnik iz smjera sjevera u smjeru juga, odnosno sa desne na lijevu stranu gledano u smjeru

kretanja automobila. U trenutnu naleta vozilo se kretalo brzinom oko 60 km/h, a divljač brzinom oko 30 km/h. Nalet na divljač je ostvaren u vremenu reagiranja tužitelja, tako da se fazi prilaza osobnog automobila također kretao brzinom oko 60 km/h. Obzirom na konfiguraciju terena, tužitelj je mogao uočiti divljač u trenutku njezinog izlaska iz zemljanog kanala i stupanja na travnatu bankinu sa sjeverne strane kolnika, odnosno prostorno oko 2,3 m i vremenski oko 0,3 sekunde prije dolaska divljači u naletni položaj. Obzirom da je vrijeme mogućeg uočavanja divljači bilo u okviru vremena reagiranja prosječno trijeznog vozača, tužitelj u konkretnoj prometnoj situaciji nije imao tehničku mogućnost izbjeći prometnu nesreću. U trenutku mogućeg uočavanja divljači prednji dio osobnog automobila je od mjesta naleta bio 5,0 m. Reagiranjem tužitelja u trenutku mogućeg uočavanja divljači isti bi uspio zaustaviti osobni automobil prije mjesta naleta da se kretao brzinom ne većom od oko 16 km/h. Na mjestu prometne nesreće nije bio postavljen prometni znak A44 „divljač na cesti“, pa je divljač za tužitelja predstavljala neočekivanu zapreku na kolniku. Na vozilu je nastala šteta koja s PDV-om iznosi 2.364,84 EUR.

8.1. Na ročištu 17. rujna 2026. vještak je dodatno pojasnio svoj nalaz i mišljenje. Obzirom na materijalne tragove koji su fiksirani i evidentirani očevidom je utvrđeno da se prometna nesreća dogodila kao nalet prednjeg dijela tijela divljači na prednji desni bočni dio vozila tužitelja. U trenutku naleta vozilo tužitelja se kretalo brzinom oko 60 km/h, a divljač brzinom oko 30 km/h. U trenutku prometne nesreće vozilo tužitelja se kretalo kolnikom ulice J. Križanića iz mjesta istoga u smjeru zapada, a divljač je pretrčavala kolnik iz smjera sjevera u smjeru juga, odnosno Sa desne na lijevu stranu gledano u smjeru kretanja vozila tužitelja. u konkretnim uvjetima vidljivosti i preglednosti vrijeme mogućeg uočavanja divljači od strane tužitelja je bilo u okviru vremena reagiranja prosječnog trijeznog vozača, pa tužitelj u konkretnoj prometnoj situaciji nije imao tehničku mogućnost izbjeći prometnu nesreću. Na mjestu prometne nesreće nije bio postavljen prometni znak broj A44 "divljač na cesti". Obzirom na račun popravka, na vozilo tužitelja je nastala djelomična šteta koja s PDV-om iznos 2.364,84 eura. Na podnesak punomoćnika tuženika od 27. strpnja 2026. očitujem se: utjecaj alkohola na vrijeme reagiranja vozača spada u području sudsko medicinskog ili toksikološkog vještačenja. Zbog sumraka i malo kontrasta između boje divljači i boje travnate površine sa sjeverne strane kolnika, te okolnost denivelacije terena s kojeg je divljač pristupila na kolnik, mišljenja sam da je tužitelj najranije mogao uočiti divljač u trenutku njezinog izlaska iz zemljanog kanala, odnosno oko 2,3 metra prije dolaska divljači u naletni položaj. Obzirom na materijalne tragove iz očevidne dokumentacije brzina automobila i divljači u trenutku naleta je moguće utvrditi samo računalnom simulacijom u nekom od programa za simulacije prometnih nesreća. Brzina divljači od 30 km/h odgovara prostornom rasporedu i intenzitetu oštećenja na automobilu kao i komponenti oprečnog odbačaja krhotine prednjeg desnog svjetla automobila (trag broj 2). Obzirom da je nalet na divljači na vozilo ostvaren u vremenu reagiranja tužitelja, da se automobil u fazi prilaza kretao brzinom od 50 km/h, brzina automobila u trenutku naleta bi također bila 50 km/h, ali bi naletni položaj bio drugačiji. U tome slučaju bi automobil udario svojim prednjim desnim dijelom u lijevi bočni dio tijela divljači pri čemu bi se moguće aktivirali prednji zračni jastuci i sigurnosni pojasevi pa bi u tome slučaju visina štete na automobilu bila i veća nego što je bila u konkretnom slučaju. Obzirom na definiran naletni položaj i dinamiku prometne nesreće, sva oštećenja koja su vidljiva na fotografijama očevida su posljedica predmetne prometne nesreće. Navedena oštećenja su obuhvaćena i računom, popravka kao i kalkulacijom troškova popravka koji je prikaz na stranici 8 pisanog nalaza i mišljenja. Na vozilu nisu uočena oštećenja

koja ne bi bila posljedica predmetne prometne nesreće. Divljač bi poginula i da je vozač vozio i ispod 50 km/h. Brzina od 50 km/h je fatalna za čovjeka.

8.1. Nakon izvršene ocjene ovog dokaza, sud u potpunosti prihvaća nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Dražena Jeđuda jer je izrađen stručno, jasno i obrazloženo te su njime nedvojbeno utvrđene sve odlučne činjenice u ovom postupku.

9. Svjedok Vili Šostar, lovnik lovačkog društva, navodi da je bio prisutan na mjestu prometne nesreće. O samoj nesreći ga je obavijestila policija te je došao u večernjim satima. Njihovo lovačko društvo ima ugovor s Gradom Požegom za uklanjanje lešina divljači sa ceste. Vidio je oštećeno vozilo i poslikao ga, ali se ne može točno sjetiti koja su oštećenja nastala. Na mjestu prometne nesreće se nalazio tužitelj i dva policijska službenika. Mjesto prometne nesreće nije poznato kao migracijski koridor divljači, cesta se nalazi unutar granice grada i radi se o staroj vojnoj cesti. Cesta na kojoj se dogodila prometna nesreća nije granica lovišta već prolazi kroz lovište. Granica lovišta se nalazi istočno uz Ulica hrvatskih branitelja. Lovci ne smatraju samu cestu dijelom lovišta jer je zabranjen lov divljači dok se nalaze na prometnici. Toga dana, kao i dan prije nisu provođene nikakve lovne aktivnosti. Na toj lokaciji se inače ne provode lovne aktivnosti obzirom da se radi o području unutar grada. Lovište u pitanju je u nadležnosti Grada Požege, te se radi o nelovnom području u kojem nemaju pravo loviti divljač, već imaju samo ugovor za uklanjanje uginule divljači. Lovačko društvo nije u obvezi poduzimati konkretne mjere radi sprječavanja izletavanja divljači na cestu, ali su u neformalnom razgovoru sa zaposlenicima Komunalca Požega d.o.o. razgovarali o mjerama koje se mogu poduzeti. Ne postoje hranilišta niti pojilišta u blizini te ceste. Svjedok nema informaciju da je divljač naletila na vozila na toj cesti u drugim slučajevima. Nisu od grada tražili da se postavi prometna signalizacija obzirom da to nije u njihovoj nadležnosti. Nakon prometne nesreće su uklonili divljač i sanirali ostatke. Lovačko društvo ne prati migraciju divljači niti o tome obavještava Grad Požegu obzirom da za to nisu nadležni. Na upit kakvi su bili vremenski uvjeti svjedok odgovara da su bili dobri te da je bilo predvečerje. Na dodatni upit koliko je vremena prošlo od poziva policije do njegovoj izlaska svjedok odgovara da je prošlo 20-ak minuta.

9.1. Ocjenom ovog dokaza, sud prihvaća iskaz svjedoka Vilija Šostara u cijelosti, ocjenjujući ga uvjerljivim, jasnim i nepristranim te u potpunosti suglasnim s ostalim izvedenim dokazima.

10. Svjedok Ivica Fliszar, predsjednik lovačkog društva, navodi da na dan prometne nesreće nisu provođene lovne aktivnosti u blizini ulice Jurja Križanića u Požegi. Po zadnjim zakonskim izmjenama sva naselja i gradovi i općine su izuzeti od lovnih aktivnosti te su dužni donijeti Program zaštite od divljači. Sve unutar naselja i 100 metara izvan naselja odnosno 300 metara izvan grada nije lovno područje te je tamo lov strogo zabranjen. Ne vjeruje da je moguće da je netko od članova lovnog društva ili izvan provodio nezakoniti lov na tom području obzirom da je to svedeno na najmanje moguće mjere. Njihovo lovačko društvo ima ugovor sa Gradom Požegom o poslovnoj suradnji. Prema tom ugovoru njihovo društvo je obvezno kupiti tijela uginule divljači, zatim prikupljati dokumentaciju u slučaju prometnih nesreća koje uključuju divljač, te djeluje kao savjetodavno tijelo koje daje korisne informacije u vezi lovstva. Po sjećanju svjedoka nisu postavili zahtjev da se postavi prometna signalizacija na toj cesti, ali po ugovoru moraju do 1. travnja svake godine dostaviti podatke o povećanim migracijama divljači. Na toj cesti nikad nije divljač udarila u auto. Svjedok nije izašao na teren već

se poziva lovnik u takvim situacijama. Na dodatni upit zašto cesta ne ulazi u lovište svjedok iskazuje da su ceste obuhvaćene programom zaštite divljači te su u ingerenciji Grada Požege. Posljednjim izmjenama Zakona o lovstvu područje naselja i gradova su izvan lovnih područja. Oznaka lovišta unutar grada je XXII/279 Grad Požega.

10.1. Sud poklanja vjeru iskazu svjedoka Ivice Fliszara jer je iskazivao detaljno, logično i bez kontradikcija, a njegovo je svjedočenje izravno potkrepljeno priloženom materijalnom dokumentacijom u spisu.

11. Tužitelj je u svom iskazu navodi da se kretao iz pravca Velike u smjeru vojarne te je skrenuo desno u ulicu Jurja Križanića i nakon što je skrenuo u tu ulicu divljač je udarila u njegov auto nakon 100 metara. Kretao se brzinom oko 50 km/h obzirom da je vozio u drugoj ili trećoj brzini. Divljač uopće nije primijetio već je osjetio samo udar u vozilo i vozio je dodatnih 100 metara. Izašao je iz auta i tražio što je udario te je pet minuta poslije naletilo policijsko vozilo nakon čega je zajedno sa policajcima tražio tijelo divljači. Nije vidio prometni znak koji upozorava na divljač. Tu večer je popio dva gemišta petnaestak minuta prije nesreće. Policija nije utvrdila nikakav prometni prekršaj s njegove strane. U trenutku nesreće bio je sumrak. Na toj prometnici nikad nije vidio divljač. Mjesto naleta na divljač se nalazi prije mosta u toj ulici, a s desne strane odakle je naletila divljač je bila visoka trava. Nakon naleta na divljač vozilo nije bilo u voznom stanju obzirom da je razbijen far i savinuta hauba. Uz pratnju kolege i sva upaljena svjetla indikatora stigao sam do kuće. Vozilo je odvezao na popravak nakon 10 dana. Sam je podmirio troškove popravka. Štetu je prijavio lovačkom savezu te ih je zvao svaki dan, a tek nakon što je zaprimio policijsko izvješće i nakon što je popravio auto su odbili njegov zahtjev. Procjenitelj Hrvatskog lovačkog saveza ga je zvao tek nakon 20 dana nakon što je prijavio štetu, a do tad je vozilo već popravio obzirom da mu je to jedino vozilo i da mu je potrebno za odlazak na posao. Cesta nije bila osvijetljena, ali je u trenutku prometne nesreće još uvijek bio dan. Ne sjeća se koje je ograničenje brzine na toj dionici. Vozilo prije prometne nesreće nije imalo nikakva oštećenja na desnoj strani.

11.1. Ocjenom iskaza tužitelja, sud je u potpunosti prihvatio njegov iskaz kao vjerodostojan, jasan i životno logičan, budući da je detaljno i kronološki slijedno opisao sve ključne okolnosti štetnog događaja, a njegov je iskaz u potpunosti suglasan s nalazom i mišljenjem sudskog vještaka te ostalom materijalnom dokumentacijom u spisu.

12. Zakon o lovstvu, kao lex specialis u odnosu na štetu koja nastane naletom vozila na divljač, u članku 80. stavku 6. propisuje da se za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara na sljedeći način: vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, ili lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

12.1. Obzirom da je ograničenje brzine na navedenoj dionici određeno na 50 km/h, a sudski vještak je utvrdio da je tužitelj vozio brzinom od 60 km/h, utvrđeno je da tužitelj upravljao protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama. Navedena činjenica je sadržana u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka, te je dodatno objašnjeno u njegovom iskazu na ročištu za glavnu raspravu u kojem je iskazao da obzirom da je nalet na divljači na vozilo ostvaren u vremenu

reagiranja tužitelja, da se automobil u fazi prilaza kretao brzinom od 50 km/h, brzina automobila u trenutku naleta bi također bila 50 km/h, ali bi naletni položaj bio drugačiji. U tome slučaju bi automobil udario svojim prednjim desnim dijelom u lijevi bočni dio tijela divljači pri čemu bi se moguće aktivirali prednji zračni jastuci i sigurnosni pojasevi pa bi u tome slučaju visina štete na automobilu bila i veća nego što je bila u konkretnom slučaju. Dakle, da je tužitelj vozio unutar ograničenja, šteta bi nastala na drugom dijelu vozila i bila bi veća. Stoga je nedvojbeno utvrđeno da je tužitelj upravljao protivno propisima kojima je uređena sigurnost prometa na cestama.

12.2. Nadalje, utvrđeno je da toga dana, kao ni neposredno prije, nije provođen lov na navedenom području. Isto je utvrđeno iskazima svjedoka Vilija Šostara i Ivice Fliszara, kao i izričitom zakonskom odredbom iz članka 66. stavka 1. točke 19. Zakona o lovstvu koja propisuje da je zabranjeno loviti divljač lovačkim oružjem u pojasu 100 m od granice naselja odnosno 300 m od granice naselja većih od 10.000 stanovnika u nizini i prigorju te 200 m od granice naselja većih od 10.000 stanovnika u brdsko-planinskim područjima. Dakle, nije bilo organiziranog lova, niti je isti dozvoljen na tom području. Stoga šteta nije mogla nastati zbog provođenja lova.

13. Sud je također utvrdio da je osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije. Članak 7. točka 4. Zakona o lovstvu propisuje tko je korisnik nelovne površine. Odredba definira korisnika kao pravnu ili fizičku osobu koja se koristi ili upravlja površinom na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta te donesenim programom zaštite divljači stječe odgovarajuća prava lovoovlaštenika. Članak 60. stavak 2. Zakona o lovstvu propisuje da se lov divljači u lovištu obavlja u skladu s lovnogospodarskom osnovom ili programom uzgoja divljači, a na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta u skladu s programom zaštite divljači i namjenom tih površina, sukladno odredbama ovoga Zakona, poštujući lovačku etiku i običaje.

13.1. Dakle, obzirom da je unutar granica grada zabranjen lov, radi se o nelovnoj površini, što znači da je ovdje Grad Požega korisnik nelovne površine koji je nadležan za donošenje programa zaštite divljači. Također, članak 7. točke 4. Zakona o lovstvu propisuje da donošenjem programa zaštite divljači korisnik nelovne površine stječe odgovarajuća prava lovoovlaštenika. Lovoovlaštenik je pravna ili fizička osoba koja je stekla pravo lova na temelju ovoga zakona. Program zaštite divljači za Grad Požegu je na snazi od 1. travnja 2022. godine te ostaje na snazi do 2032. godine. Dakle, Grad Požega je u ovom slučaju lovoovlaštenik. Stoga je sud prihvatio prigovor promašene pasivne legitimacije i zbog toga je odlučio kao u izreci rješenja.

14. Odluka o troškovima temelji se na članku 154. ZPP a u svezi s odredbom članka 155. ZPP te je tuženiku dosuđen trošak u ukupnom iznosu od 1.062,50 EUR.

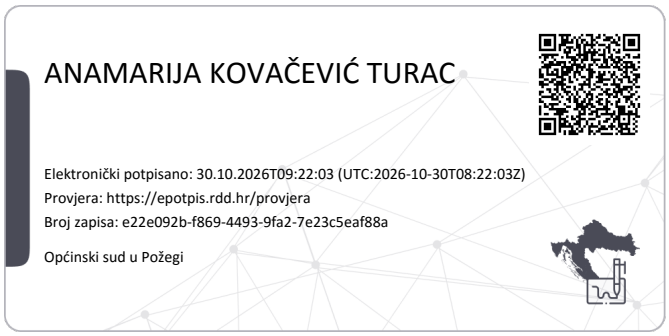
15. Tuženik je potraživao troškove u sveukupnom iznosu od 1.062,50 EUR, i to troškove odgovora na tužbu u iznosu od 250,00 EUR (PDV uključen) prema Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25.; dalje: Tarifa), zatim troškove sudjelovanja na ročištu 17. ožujka 2026. u iznosu od 250,00 EUR (PDV uključen) prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, troškovi obrazloženog podneska od 27. srpnja 2026. u iznosu od 250,00 EUR (PDV uključen) prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, zatim troškovi sudjelovanja na ročištu 17. rujna 2026. u iznosu od 250,00 EUR (PDV uključen) prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, i troškovi izrade troškovnika u iznosu od 62,50 EUR (PDV uključen) prema Tbr. 8. t. 4. Tarife. Uz sve

priznate stavke obračunat je i porez na dodanu vrijednost prema Tbr. 46. Tarife. Sveukupno priznati troškovi tuženika iznose 1.062,50 EUR.

Požega, 30. listopada 2026.

Sudac

Anamarija Kovačević Turac

Naputak o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave presude, odnosno od primitka prijepisa presude u 3 (tri) istovjetna primjerka.

DNA:
1. Odvjetnik Tihomir Kovačić, Slavonski Brod, Kralja Krešimira IV. br. 9
2. Odvjetnik Dario Benić, Zagreb, Ilica 213

Broj zapisa: **9-3088f-6aa8e**

Kontrolni broj: **03e64-0b8cf-ac425**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.